

[Gade]

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, handler om den beslutning, der er truffet på EF-topmødet om at bruge Vestunionens apparat og lade Vestunionen koordinere. Har Danmark her fremført, at man dermed ikke har sagt ja til det fransk-tyske forslag og tankegangen deri om koblingen mellem EF og Vestunionen? Og har Danmark fremført, at det ikke er en situation, der skaber præcedens?

Jeg siger det, fordi EF jo har erfaringer med at hjælpe i nødsituationer. EF-apparatet har hjulpet i sultsituationer i Afrika, og EF har tradition for sagtens at kunne koordinere aktioner uden at bruge Vestunionen.

Ahlmann-Ohlson (KF):

Kan ministeren bekræfte, at der ved den irakisk-tyrsk grænse ikke er tale om en hermetisk lukket grænse, men tværtimod tale om, at man fra Tyrkiets side lader flygtninge komme ind i det såkaldte grænseområde, altså en zone fra den fysiske grænse og ind i Tyrkiet, hvor man tillader flygtningene at opholde sig?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når hr. Pelle Voigt siger: Kan vi ikke give våbenhjælp til kurderne? – og i øvrigt i den forbindelse nævner nogle våben, vi mig bekendt ikke må have i Danmark, bl.a. fordi hr. Pelle Voigt har forhindret det – og når hr. Ole Espersen siger, lidt mere elegant, end jeg nu udtrykker det, men det var vist meningen: Kan vi ikke blæse lidt på de internationale regler? Det, der foregår, er jo så alvorligt, at vi må sætte militær magt ind. Så må jeg sige ærligt og redeligt, at det er synspunkter, jeg udmærket forstår, og at jeg følelsesmæssigt selv kunne gå med et langt stykke af vejen.

Men jeg gør bare stilfærdigt opmærksom på, at vi derved bringer os selv i et moralsk dilemma, for her drejer det altså om nogle mennesker, hvis skæbne påkalder sig vores sympati, og som er så rimelig tæt på, også på grund af medierne, at vi kan følge med i, hvad der sker. Men hvad næste gang, hvor spørgsmålet måske er lidt mindre klart? Vil vi så også være rede til at sige: Jamen her må man sende våben hen, her må man bryde de internationale regler?

Jeg gør opmærksom på, at dette vigtige principielle spørgsmål, som jeg var inde på før, og som har at gøre med den nye verdensorden, kræver, at vi passer meget på ikke at lade os ja-

ge af sted alene af følelser, men prøver at følge de internationale spilleregler, som vi jo også selv gang på gang er blandt de første til at trække frem og kræve respekteret.

Hvad angår Tyrkiet og pres på Tyrkiet og spørgsmålet om grænserne, kan jeg sige, at det er mit indtryk, at der er ved at blive etableret et godt samarbejde med tyrkerne, bl.a. fordi vi fra EF-landenes side og fra anden side har givet tyrkerne det klare budskab, at de kan regne med vores solidaritet, at vi ikke bare vil overlade det til tyrkerne at bære de problemer, der er.

I den forbindelse har vi også haft en diskussion af flygtningeproblemet, hvor der forleden var enighed i EF-kredsen om, at det ikke løses ved, at en række lande tager flygtninge til sig – det er i øvrigt også Flygtningehøjkommissærens synspunkt – altså at det, der er brug for, ikke er, at man indleder en meget kostbar proces, hvor man tager asylansøgere til landet og starter integration, men at man løser problemet i området. Desuden vil det jo også være at gå Saddam Husseins ærinde, hvis man pludselig begyndte at trække kurdere ud af området og give dem asyl andre steder.

Det er altså i området, at problemet skal løses, og det er mit indtryk, at man fra tyrkisk side er indstillet på et godt samarbejde. Man var også med til koordinationsmødet i Vestunionen forleden. Jeg kan ganske kort sige til hr. Gade, at ved det møde satte jeg mig altså ikke til at læse op af det danske memorandum om vores principielle syn på Vestunionen; det syntes jeg måske ikke at situationen var til. Det drejede sig om at finde nogle hurtige løsninger på et påtrængende problem, og det står klart for enhver, at her greb man den mulighed, der var mest nærliggende og mest effektiv, for selvfølgelig har EF erfaringer i at koordinere nødhjælp, og de bliver brugt, men her drejede det sig om det, der hedder den logistiske side af sagen, at sørge for at få materiel og udstyr frem i en fart. Nu har man så denne organisation, vi bruger den denne gang, og det danner overhovedet ikke noget præcedens, og det åbner ikke for nogen ændret holdning.

Ole Espersen (S):

Når vi nu tidligere har snakket så meget om folkeretten, vil jeg gerne have et svar på, om det ikke er i strid med folkeretten, når Tyrkiet erklærer, at dets grænse er lukket for flygtninge